

1940 - glava

***agrarna
izbjeglica***

dragutin

U

2022 - 1956 = 66

* * *

=====

* * *

=====

1940.g., NASLOVI DATOTEKA:

- 1937-20220617__Cebine_Ustanovni_Kogres_KPS.docm
- 19400202__Belica_dragutin_ZDS-Za_Dom_Spremni.jpg
- 19400202_19560721_Maticni_list_Dragutin.jpg
- 1940-41__Zagreb_PETA-ZEMALJSKA-KONFERENCIJA__Tito-ing.BABIC_bilo-105-delegata.docm

x

=====

1937-20220617__Cebine_Ustanovni_Kogres_KPS.docm

Ne komunisti in ne Milan Kučan niso pozabili ta kraj in LEGLO zla bodočnosti.

POZOR

Ko je slovensko društvo »Društva za ureditev zamolčanih grobov« izdalo maja 2000. leta svojo drugo knjigo na 730 strani, je ZZB Slovenije podivjalo. Čez kak mesec, ko so dobili knjigo v roke in si jo prebrali, »CK KPS« je sklenil, da se takoj bodo sestali – prestrašeni ob izdani knjigi o njihovih zločinov, so se zbrali prav na tem istem mestu na Čebinah, seveda ne brez generalnega partijca Kučana kot jamstvo, da še vedno velja komanda in sklepi »CK KPS« za izvajanje.

Komunisti ZZB Slovenije so nameravali izhodit svoj recimo kar »Memorandum«, da knjige morajo rubit, pet članski uredniški odbor društva pa ovaditi - obtožiti.

Med drugim so prav tam nekje junija 2000. leta sklenili:
DA SE NE SME NITI EN OSUMLJENI ZA ZLOČIN POVABITI NA ZASLIŠANJE !!!!!

In tako je še dan danes 2020. leta v samostojni komunistični Deželici.
Med njimi je najbolj bil posrečen šef partije Kučan, ki se je kar malo morda ponorčeval ob izdaji te knjige polne »nočnih mor«, ki je svoje »rabočnike« potolažil, tako nekako: mi smo izdali na tisoče knjig pa nič zato, oni (ti - mi) pa so izdali komaj prvo in spet se nič ne bo zgodilo.....

19400202_Belica_dragutin_ZDS-Za_Dom_Spremni.jpg

19400202_19560721_Maticni_list_Dragutin.jpg

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
REPUBLIKA HRVATSKA

OPĆINA ČAKOVEC
MJEŠNI URED BELICA

Taksa po listu 40, što naplaćuje se
iznosu od .....
podnesku, koji je odobren
temelju stava .....
ZAT-
MJEŠNI URED
OPĆINA BELICA
ČAKOVEC

Izvod iz matične knjige rođenih
jedinствени matični broj građana o2o294o5o0o89

U matičnoj knjizi rođenih koja se vodi za mjesto Belica
pod rednim brojem 1o. za godinu 194o. izvršen je upis rođenja:

Prezime	ŠAFARIĆ		Spol
Ime	DRAGUTIN		muško
Dan, mjesec, godina i sat rođenja	o2./drugi/ veljače 194o.		
Mjesto i općina rođenja	BELICA, ČAKOVEC		
Državljanstvo	*****		
Podaci o roditeljima	ocu	majci	
Prezime (za majku i djevojačko prezime)	Šafarić	Šafarić r. Dodlek	
Ime	Ivan	Lina	
Prebivalište	Belica		
Naknadni upisi i bilješke: Zaključio brak 17.7.1965. u Celju sa Andri Silvom i pri tome sadržao svoje prezime. *****			

Klasa: 223-o2/91-o2/o1
21o9-o5-o6-91-208

Urbroj: Belici

U 16.12.1991.

Dana

M. J. Renka Čeh
(Potpis matičara)

**URED
REGENTA KRALJEVINE HRVATSKE, SLAVONIJE I DALMACIJE**

Zagreb, 31. listopada 2022.
Broj: 102/2022

**1. USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, Trg sv. Marka 4
– 10000 ZAGREB**

**2. EUROPSKI PARLAMENT, putem: Ured europskog
javnog tužitelja u Republici Hrvatskoj (u 2 primjerka), Selska
cesta 2 – 10000 ZAGREB**

**3. MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA RH, dr. sc.
Davor Božinović, ministar, Ulica grada Vukovara 33 – 10000
ZAGREB**

Na znanje:

4. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Zagreb, Gajeva 30.a
5. Općinski građanski sud u Zagrebu, Leon Širić, sudac, Zagreb,
Ulica grada Vukovara 84
6. Hrvatski sabor, Sandra Benčić, zastupnik, Zagreb, Trg sv.Marka 6
7. Hrvatski sabor, Ante Prkačin, zastupnik, Zagreb, Trg sv. Marka 6
8. Filozofski fakultet u Zagrebu, Prof. dr. sc. Tvrtko Jakovina,
Zagreb, Ulica Ivana Lučića 3

Rekonstrukcija odvijanja

Pete zemaljske konferencije Komunističke Partije Jugoslavije (2. dio)

Uvaženi g. Ministre Božinoviću

U svom ZAHTJEVU br. 055/2022 od 16. kolovoza 2022. **ZATRAŽILI
smo od Vas redarstvenu provjeru** o obliku REKONSTRUKCIJE
odvijanja Pete zemaljske konferencije Komunističke Partije
Jugoslavije, koja je – prema boljševičkim izvorima – **navodno
održana** u Zagrebu, Bihaćka 20 (sada: Kapucinska 20) od 19. do
23. listopada 1940. godine, a u svezi s **Rezolucijom Europskog**

Parlamenta od 19. rujna 2019. godine, što ste Vi kao ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske obvezatni učiniti.

Sva korespondencija u ovom pitanju s Ministarstvom unutarnjih poslova Republike Hrvatske bit će publicirana u "Glasniku Hrvatskog uljudbenog pokreta".

Slijedi ulomak iz knjige:

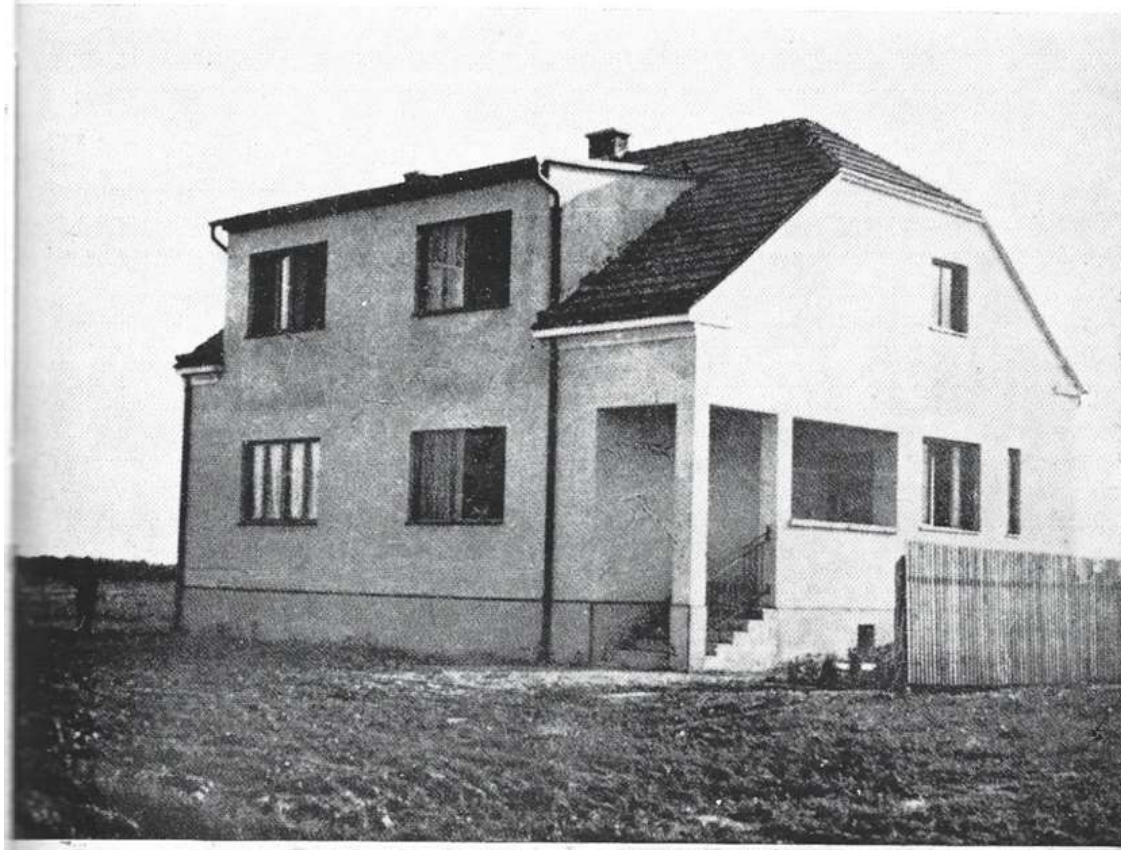
Petar Požar: CRVENA TVRĐAVA KOMUNIZMA, Zagreb, 1982. – str. 30 do 36

Pripovijedanje nas uvodi u 1941. godinu, no, **moramo se vratiti u 1940. godinu**, u vrijeme, **kada je Josip Broz Tito, kao inženjer Babić "radio" u "Ventilatoru"**. Nitko ne zna kako su se Tito i Koporčić povezali, ali bitno je — inž. Babić se mogao slobodno kretati gradom, jer je radio u — "Ventilatoru". Istraživali smo, u razgovoru s komunistima iz "Ventilatora", **da li su ikad vidjeli Josipa Broza**, alias — "inž. Babića" u tvornici. I svi su kazali — **"nikada ga nismo vidjeli"**.

"Nije se drug Tito pojavljivao u 'Ventilatoru', a to znam sigurno, **jer sam ga vidio - na Petoj konferenciji KPJ u Dubravi...** Da je dolazio u 'Ventilator' sigurno bih ga vidio. Ipak, možda je dolazio u kancelariju, ili u projektni biro ... Da je dolazio u radionicu — vidio bih ga.. ."

"Inženjer Babić? On je bio samo prijavljen, no nije se pojavljivao u tvornici. Nisam ga poznavao, a niti većina radnika, **pa ga ni komunisti nisu poznavali...**"

Kuća u Dubravi u kojoj je održana Peta zemaljska konferencija KPJ — fotografija snimljena 1938. godine

Zagreb – Bihaćka 20 (sada: Kapucinska 20)

"**Ja Tita nisam vidio u 'Ventilatoru'**, jer treba znati, u 'Ventilatoru' nije bilo mnogo inženjera. Postojao je projektni biro, gdje su bili inženjeri, no oni se nisu 'miješali' s radnicima."

Slično je izjavio i Josip Bahorić:

"**Nitko nije u 'Ventilatoru' vidio Tita.** On, zapravo nije radio u 'Ventilatoru', iako je bio na spisku radnika. **Mislim da ni Koporčić nije znao tko je bio Tito,** zapravo — inženjer Babić."

"Jednoga dana — zapisao je inž. Pavao Koporčić u svojoj izjavi — došao je drug Pap k meni i rekao, da **treba za izvjesne svrhe jednu kuću da iznajmim na periferiji Zagreba.** Kuću će on pronaći, a ja treba sa vlasnikom kuće da napravim ugovor o najmu za stanovanje mojih inženjera. Stvarno je jednog dana došao k meni **prof. Đamonja, vlasnik kuće, da idem s njim u Dubravu da vidim da li će prostorije odgovarati** za stan mojim službenicima. Napravljen je **ugovor o najmu na tri mjeseca. U**

toj kući je održana, na jesen 1940. godine, V zemaljska konferencija Komunističke partije, a poslije konferencije je djelovala partijska škola. Za cijelo vrijeme je u njoj bio **drug Tito**, kao ing. Babić, koji radi kod "Ventilatora*". Za to vrijeme je jednom nazvao vlasnik kuće, prof Đamonja, i ljutio se na stanara kuće, koji je negdje zametnuo šlah, pa se ne može polijevati vrt. Pozvao sam mog radnika, koji je održavao vezu s tom kućom, Dragu Broza, rođaka druga Tita, pa ga pitao za šlah. Njegov odgovor je bio: 'Šta ja znam, pitajte Staroga'. Međutim, **ja tada nisam znao tko je 'Stari'.**"

Profesor Srećko Đamonja, koji je **sagradio kuću na usamljenom dijelu zagrebačke periferije — Dubravi, na tzv. dobrovoljačkim parcelama**, jer je i sam bio **solunac-dobrovoljac** u prvom svjetskom ratu, odlučio je da se preseli u grad i dao je oglas u "Novostima".

"Oko 10 sati prije podne — zapisao je kasnije Srećko Đamonja — upravo kada sam sa ženom **na terasi, pred kuhinjom** pio crnu kafu, nagađajući hoće li se i kad neko ozbiljno zainteresovan pojaviti, čusmo kako se **neki auto zaustavio** pred kućom. Istrčah na glavni ulaz i ugledah mali ford iz kojeg iziđoše dva gospodina. Priđoh im i pozdravili ih, a jedan od njih, nižeg rasta od mene i crnomanjast priđe mi:

— Je li ova kuća koja se izdaje pod najam? — upita me.

— Jeste, gospodine. — Potvrdih mu i predstavih mu se pruživši mu ruku.

— Ja sam inženjer Koporčić, a ovo je **moj prijatelj inženjer Valter**. Došli smo radi najma vaše kuće prema oglasu u 'Novostima'.

Meni uzdrhta srce od radosti; nisam se nadao takvom učinku oglasa.

— Drago mi je, izvolite u kuću — odgovorih i povedoh ih na **glavni ulaz s pročelja kuće**. Pridošlicama predstavih ženu, koja je bila malo u neprilici zbog ležerne spoljašnosti. Uvede nas **u prvu sobu koja je, kao 'primaća odaja'** bila uvijek u redu. Dva gospodina posjedaše i ja zamolim Donku da skuha crnu kafu pošto su obojica odbili šljivovicu kojom sam ih bio ponudio. Dok smo čekali da stigne kafa, **inž. Koporčić se zainteresovao za prostorije kuće**. Ispriča mi kako je nedavno iz Slovenije preselio u Zagreb i na Savskoj

cesti **osnovao malu tvornicu** zupčastih točkova. Treba mu ovakva kuća **za porodicu** njegovog brata koja je ostala u Sloveniji, dok se on sredi i nađe pogodan stan. Želio je da nađe neku pogodnu kuću izvan grada da bi bratovljeva djeca bila na čistom vazduhu. **A i on bi se s bratom nastanio.**

Dok smo tako razgovarali, ispijajući kafu, **Donka je na brzinu pospremila sve ostale prostorije u prizemlju i na mansardi**, jer je očekivala da će ljudi zatražiti da pregledaju kuću. Za vrijeme razgledanja kuće Koporčićev pratilac malo se mijesao u razgovor o pojedinostima koje su interesovale Koporčića. Ipak je i on išao po kući s nama **interesujući se za dimenzije prostorija**. Sjećam se kako je pogledom odmjeravao dužinu i širinu **velike dječake sobe na mansardi, unišao u malu sobicu** i izlazio na terasu pred njom. Sa svake je strane promatrao neizgrađenu okolinu dobrovoljačke parcelacije. Zavirivao je i na tavan. Kakva je mašta mogla da se dosjeti da to **generalni sekretar ilegalne KPJ Josip Broz**, zakamufliran pod konspirativnim imenom inženjer Valter, kasnije kao organizator i vođa Ustanka proslavljeni po cijelom svijetu Tito, rekognoscira teren oko zgrade u kojoj će se **uskoro održati historijska Peta zemaljska konferencija**. **Sa svih strana bio je brisan prostor na preko 500 metara udaljenosti**, tako da su **promatrači s mansarde** i s krova mogli kontrolisati ko se približava kući bilo iz pravca Trnave, bilo od Mitnice ili s betoniranog novog autoputa. Kad je **sav prostor u kući bio do pojedinosti pregledan**, izišli smo u dvorište i u vrt. Ing. Koporčić je razgledao **šupu ispred kuhinje i interesirao se bi li se mogla adaptirati za garažu njegovog automobila**. Razgledajući još neobrane usjeve u vrtu, Koporčić mi reče:

— Moja obitelj se **neće tako brzo preseliti u Zagreb**. Za to vrijeme vi možete bez ustručavanja da pobirete urod u vrtu.

Sporazumjesmo se zatim da uz kuću ostane i naša vučjačica Nera. Koporčić mi obeća da će je poжити i hraniti njegov **čuvar koji će stanovati u kući** dok iz Slovenije ne stigne njegova obitelj. Onda me upita, kad mislim da mu ispraznim kuću. Znači, odlučio se da je uzme pod najam.

— Preselit ću se u grad čim nađem podoban stan — odgovorili mu. A vjerujem da to neće biti teško jer praznih stanova i u samom, centru Zagreba ima dovoljno.

Tako pređosmo na osjetljivo pitanje visine najamnine. Teško mi je bilo postaviti cijenu. Kuća je prostrana, sa **šest sobnih prostorija i s nužnim nusprostorijama, pa čak ima i sobicu za djevojku.** Uz to ima dosta velik vrt s voćnjakom. Ali mi je bilo nezgodno da izreknem visinu najamnine koja bi odgovarala ovakvoj kući. **Nije malo udaljena od posljednje tramvajske stanice na Mitnici** (ako se ne varam, već je tada bila izgrađena pruga od Maksimira do Mitnice) **i od željezničke stanice u Trnavi. Pristupni putevi do kuće su slabi; prašnjavi kad je suho vrijeme, blatnjavi kad kiša pada.** K tomu, još **nije sproveden spoj s električnom mrežom i nije bilo izgleda da će to uskoro moći biti. Nema ni kanalizacije.** Kako o tom pitanju još nisam razgovarao sa ženom, bio sam u nedoumici. Nakon kratkog razmišljanja pronađoh jedno kompromisno rješenje.

— Znete kako bismo se mogli pogoditi — rekoh inž. Koporčiću. Nama će u gradu biti **dovoljan trosobni stan.** Najamnina na takav stan iznosi oko 1.300.— dinara mjesečno. Mislim da vam neće biti preskupo ako i vi meni **za ovaj moj stan od 6 soba** i vrta plaćate isti toliki iznos.

— Slažem se, gospodine profesore. Osim toga, moći ćete slobodno obrađivati vrt, jer se mi s tim nećemo moći baviti. Ipak vas molim da požurite i čim nađete stan, dođite k meni u poslovnicu na Savskoj cesti br. (?) da sačinimo ugovor. Podnijeću i troškove oko vaše selidbe, samo molim vas, **nemojte odugovlačiti,** kako bih mogao obavijestiti svoje ..."

Vrlo brzo je prof. Srećke Đamonja pronašao novi stan i "već drugi ili treći dan poslije dolaska Koporčića u Dubravu mogao sam otići k njemu radi utanačenja i potpisa najamnog ugovora. Koporčić je bio ushićen brzim rješenjem problema 'svoga' stana. Kad je čuo da sam iznajmio petosobni stan sa velikim 'halom' i zašto, samoinicijativno mi je rekao da će u ugovor unijeti najamninu od 1.500.— dinara. Sutradan mi je donio ugovor i **isplatio najamninu unaprijed za 6 mjeseci...**"

Ove razlike oko posjeta i vremena unajmljivanja kuće u Dubravi, zapravo i nisu bitne — važno je da je "Ventilator", zapravo inženjer **Pavao Koporčić, koji je radio za Partiju, omogućio da se održi Peta zemaljska konferencija KPJ unajmljujući kuću.** Dakako da tada nije znao zašto je kuća potrebna Partiji.

"U Dubravi na periferiji Zagreba, od 19. do 23. oktobra 1940. godine održana je Peta zemaljska konferencija — rekao je na predavanjima u Kumrovcu Josip Broz Tito — **kojoj je prisustvovalo 105 delegata**. Zamislite što je to značilo **pod nosom policije dovesti u jednu kuću 105 delegata, držati nekoliko dana konferenciju** i nakon toga sve delegate vratiti svojim kućama, na svoja radna mjesta, a da nitko ne bude uhapšen. Poslije toga — bez obzira što je to moglo biti i opasno za nas — **mi smo tamo organizirali partijsku školu**, u kojoj smo predavali Kardelj, ja, Popivoda i još neki drugovi. Tada se pokazalo šta je naša partija postigla, kakve je uslove stvorila. Očistila je svoje redove od frakcionaša, raznih prišipetlja koji su bili policijski doušnici itd. To je sa moralne tačke gledišta za nas bila ogromna satisfakcija.

U izvještaju o radu Centralnog komiteta, govorio sam **o razvitku KPJ poslije Četvrtog kongresa**, s tim što sam najviše pažnje posvetio periodu od 1937. godine, tj. borbi za konsolidaciju Partije. Analizirali smo političku situaciju, kako u zemlji, tako i u svijetu, te međunarodni položaj Jugoslavije. Osim toga, podneseni su referati o sindikalnom, seljačkom, nacionalnom i omladinskom pitanju, o agitaciji i propagandi, o radu među ženama i u vojsci, o partijskoj tehnici i konspiraciji, o narodnoj pomoći. **Konferencija je konstatovala da se požar rata širi, da fašističke sile uništavaju nezavisnost jedne zemlje za drugom i da je opasnost sve neposrednije i nad Jugoslavijom.**

Na kraju rada izabran je Centralni komitet KP Jugoslavije od preko 20 članova i oko 15 kandidata. Pored mene kao **generalnog sekretara, u Politbiro su ušli: Kardelj, Leskošek, Milutinović, Ranković, Končar i Đilas.**

Peta zemaljska konferencija zauzima u historiji KPJ posebno mjesto.

Značaj te konferencije je prije svega u tome, što je pokazala da je KPJ na svom dotadašnjem putu savladala sve svoje unutrašnje teškoće, odoljela strašnom pritisku klasnog neprijatelja, **izgradila se u organizaciono i idejno čvrstu i monolitnu revolucionarnu Partiju** radničke klase.

Konferencija je potvrdila političku liniju koja će osigurati da KPJ bude spremna, da se nađe na pravom mjestu u sudbonosnim događajima koji su dolazili.

Rekao bih da su upravo odluke Pete zemaljske konferencije dale partijskim organizacijama onu jasnoću i orijentaciju, ona sredstva i metode koji su bili odlučujući za kasniji razvoj narodnooslobodilačkog rata. U toj koncepciji Partije i njene politike, u snažnom osloncu na radne mase leži prije svega odgovor na pitanje, kako je bilo moguće da svega nekoliko desetina hiljada komunista i skojevaca bude sposobno da povede narode Jugoslavije u presudnu historijsku narodnooslobodilačku borbu i socijalističku revoluciju."

dr. sc. Tomislav Dragun
Regent
Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije